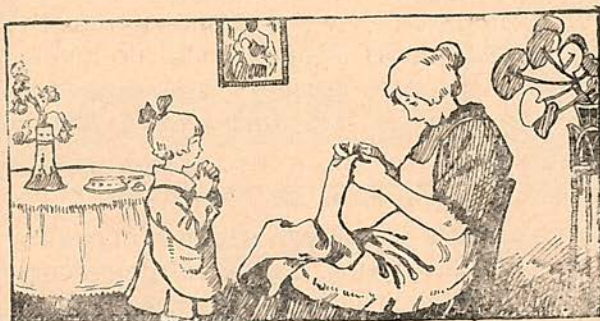

хваща, защото се досѣща за миналия си животъ. А когато край него минатъ дечица и зачуруликатъ и заскачатъ весело по улицата, той извиква по-високо:

— На добъръ часъ, пиленца! — И сърцето му се свива отъ болки. Той иска да имъ каже сякашъ още нѣщо, но сълзи задушаватъ гърлото му и тихичко изохква.

Добринъ Поповъ

Игра.

(Майката плете, Лалка ѝ говори:)

Лалка.

Ти да станешъ малка,
Азъ да съмъ голѣма,
Ти да бждешъ Лалка,
Азъ да бжда мама.

Лалке, скоро ставай!
Слънцето изгрѣло,
Я не се прозѣвай
Като неотспало!

(Майката си плете и не обръща
внимание)

(Майката става)

Глупавитѣ дрънкатъ
Врѣли-некипѣли!

Дора Габе-Пенева.

Лалка.

Мамо, ти забравй,
Че си вече Лалка!
Трѣбва да ме слушашъ
Щомъ като си малка.

(Майката не слуша)

Лалка.

Ставай, ще те бия,
Виждъ я, не обича
Нито да се мие,
Ни да се облича!
А да скита вѣнка
Питай я не ще ли?